

مدرك بگيريم كه بيكار شويم؟

يك كارشناس حوزه كار با بيان اينكه بايد نسبت به عرضه و تقاضای بازار دانشجو بپذيريم، بر ضرورت شناسایی نیازهای بازار كار هر شهر و استان تأكيد كرد و گفت:

يك كارشناس حوزه كار با بيان اينكه بايد نسبت به عرضه و تقاضای بازار دانشجو بپذيريم، بر ضرورت شناسایی نیازهای بازار كار هر شهر و استان تأكيد كرد و گفت: امروز جوانان برای گرفتن مدرک دانشگاهی کلی هزینه می کنند بدون آنکه تجربه و شناختی از بازار كار داشته باشند.

به گزارش نصر، ناصر چمنی در گفت و گویی در خصوص متناسب سازی رشته های دانشگاهی بر مبنای آمایش سرزمینی، گفت: به طور حتم دانشی که در کنارش تجربه کاری نباشد، اثرگذاری لازم را در اقتصاد و رشد اقتصادی نخواهد داشت. اگرچه باید سالها پیش به سمت متناسب سازی رشته های دانشگاهی می رفتیم ولی معتقدم اگر این كار اتفاق بیفتد به سود بازار كار خواهد بود.

وی ادامه داد: قبل از هر چیز ابتدا باید بازبینی و بازنگری در خصوص رشته شهرها صورت گیرد و نیازهای بازار كار هر شهر و استان شناسایی شود؛ سپس نسبت به استعداد و پتانسیل هر منطقه، رشته های دانشگاهی را تعریف کنیم.

چمنی گفت: متأسفانه بعضا مشاهده می شود در استانهایی که دارای معادن فراوان هستند، به جای رشته های مرتبط، در دانشگاه ها رشته های دیگر مثل دامپزشکی ارائه و بالعکس در جاهایی که پتانسیل صنعتی دارد، رشته های غیر صنعتی آموزش داده می شود.

این كارشناس حوزه كار با اشاره به آمار بالای بیکاری فارغ التحصیلان، اظهار كرد: صرفنظر از داشتن مهارت که لازمه كار است، گرفتن مدرک چه سودی دارد وقتی بازار کاری برای فرد نیست و باید بیکار بماند؟ امروز وقتی جوانان مملکت برای یک مدرک دانشگاهی کلی هزینه می کنند بدون آنکه مولفه های اصلی به لحاظ داشتن تجربه و شناخت بازار كار را داشته باشند، طبیعی است که نتوانند وارد بازار كار شوند.

وی با بیان اینكه بايد نسبت به عرضه و تقاضای بازار در دانشگاهها دانشجو بپذيريم، گفت: متأسفانه نگاه برخی از دانشگاهها به این موضوع اقتصادی شده است. اینکه دانشجو بیاید، پول بدهد، مدرک بگیرد، توانست كار پیدا کند چه بهتر، توانست ایرادی ندارد.

به گفته چمنی، در تمام دنیا نسبت به نیاز بازار كار اعلام می شود که در کدام رشته ها چه میزان دانشجو پذیرفته شود چرا که بخش خصوصی نقش اصلی را در کارآفرینی ایفا می کند.

این فعال حوزه روابط كار تصریح كرد: بخش خصوصی در کشورهای دیگر برای افزایش راندمان و بهره وری كار به دنبال کسانی می رود که بهره وری بیشتری داشته باشند و چنین نیرویی را تامین می کند.

وی گفت: در این رابطه دوسویه، کارگر تلاش می کند به لحاظ علمی و فنی خودش را رشد بدهد و از رفاه و امنیت شغلی برخوردار شود، کارفرما هم تولید با کیفیت عرضه می کند و مشتریان بیشتر می شود و ۱۰۰ کارگر خود را به ۵۰۰ کارگر افزایش می دهد؛ لذا اگر آمایش سرزمینی در رشته های دانشگاهی به وجود آید، آموختن و شروع به کار کردن در هر محیطی را می توان مدیریت کرد.

خبرگزاری ایسنا